

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at et af Hovedformaalene med denne Lovgivning har netop været det, som jeg ankede over ikke er opnaaet, nemlig at skabe Ligestilling for Landbruget med de andre Erhverv. Jeg maa have Lov at sige, at dette skønne Maal er langtfra naaet, idet det jo er en Kendsgerning, at Landbrugets Formue har været i stadig Tilbagegang inden for en lang, lang Periode, og at Landbruget, som udgør mellem 27 og 28 pCt. af Befolkningen, kun har 13 pCt. af den samlede Indtægt i Danmark. Under denne Udvikling maa det være berettiget fra vor Side at rette Kritik mod de Resultater, som denne Lovgivning har ført til. Det er selvfølgelig dejligt at høre, at det ufravendt er det ærede Medlems Hensigt, at denne Ligestilling skal naas. Men da gaar det nok saadan, som der staar i Skriften: Det gode, som I vil, det gør I ikke, men det daarlige, som I ikke vil, det gør I.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg forstaa saare vel, at det ærede Medlem Hr. Krag ikke er saa overordentlig glad for at møde den omtalte Udtalelse af J. C. Christensen, efter at han har fremsat de Bemærkninger, han gjorde her for et Øjeblik siden. Nej, J. C. Christensen mente ikke en saadan enkelt Ting med dette: Respekt for Valgdagen. Det var ikke hans Mening, at naar Vælgerne fra 1894 opefter til 1906 stemte Venstre ved Folketingsvalgene, saa skulde Landstinget bestemme, hvad der skulde være Lov i Landet. J. C. Christensen havde en helt anden Opfattelse af det, man kalder Respekt for Valgdagen.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag vil bebrejde det Parti, jeg tilhører, og mig, at vi i Perioden 1926—29, da vi var i Opposition, ikke respekterede Valgdagens Afgørelse, fordi vi øvede Opposition her i Rigsdagen, saa er det jo helt ved Siden af. Vi havde jo ikke nogen Magt i Landstinget. Der er jo heller ingen, der vil fratage det ærede Medlem Retten til at stemme, som han vil, i dette Ting, men det, det ærede Medlem vil, er, at han, paa Trods af, at et saa kolossalt Vælgerflertal den 22. Oktober var for Regeringen, vil benytte den Magt, han har i Landstinget, til, hvis han kunde faa de Konservative med, at stemme Forslagene ned dér. Det ærede Medlem

skulde tænke lidt over, hvilke Tilstande der kunde blive her i Landet, saafremt Det konservative Parti havde været lige saa taabeligt, som det ærede Medlem har været.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg kan for saa vidt være enig med det ærede Medlem Hr. Prieme i, at der er ikke mere at diskutere om det Spørgsmaal, jeg har draget frem vedrørende Grosserer-Societetet, men jeg kan paa ingen Maade være enig i, at dette er en ganske intern Sag. Det er ikke en intern Sag, om Ledelsen af en Erhvervsorganisation er sig sit Ansvar virkelig bevidst i det Øjeblik, den afgiver Udtalelser over for Myndighederne. Det er det absolut ikke, og naar man finder, at den ikke har været sig sit Ansvar bevidst, er det naturligt at fremdrage det og pege paa det.

Hvad Spørgsmaalet om Tidspunktet for Brevet angaar, er jo begge de Tidspunkter, jeg har opgivet, rigtige. Jeg sagde „Mandag Morgen“, og jeg sagde „i Gaar Morges“, og det er Tirsdag i Dag. Da det ærede Medlem talte før, fik jeg det Indtryk, at det var Onsdag, og at jeg derfor skulde have sagt „i Forgaars“ i Stedet for „i Gaar“. Men det var i Gaar, Mandag Morgen, som jeg stadig har sagt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, om jeg maa forstaa hans sidste Udtalelse saaledes, at han vel anser det for foreneligt med Respekten for Valgdagen, at Oppositionen driver Opposition, saa længe det er uskadeligt, men derimod ikke, naar det kan faa Indflydelse paa Lovgivningen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg forstaa jo nok, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ønsker at afgøre, hvad afdøde J. C. Christensen har ment med sine Udtalelser om Respekt for Valgdagen. Men det ærede Medlem bør erindre, i hvilken Forbindelse denne Udtalelse faldt, ikke een, men mange Gange. Det var over for Provisoriregimentet og over for de svage Højreregeringer, der sad i Perioden 1894—1901, og J. C. Christensen viste i Perioden fra 1901 fremefter, naar han sad